

DOMARKOMPENDIUM 2026

BASSET ARTÉSIEN NORMAND

Kompendiet är framtaget till domarkonferensen 2016
Reviderat till domarkonferensen 2026

SKK/CS har från 2024 fastställt den tredje upplagan av BSI (tidigare SRD). I grupp 6 ingår arbetande jakthundar med stora krav på sund konstruktion. Bassetraserna är kondrodysplastiska, vilket kan ge osund frontkonstruktion till exempel att trampdynorna inte har fullständig markkontakt. Ett särskilt riskområde är bröstkorgen, vilken kan vara deformerad med defekta revben och alltför kort bröstben. Hos de lågbenta raserna bör man särskilt uppmärksamma dålig konstruktion och asymmetri i fronten liksom otillräckligt markavstånd som inverkar på arbetsfunktionen.

www.sbak.se

Detta kompendium är ett utdrag från domarkompendiet 2016, som var gemensamt för alla bassetraser. Kompendiet har reviderats inför exteriördomarkonferensen 2026 av Svenska Bassetklubben och Svenska Kennelklubben.

Ursprunglig layout 2016 Eva Pettersson.

Bilderna i kompendiet har fotografernas medgivande.

BASSET

= LÅGT TILL MARKEN

Utseendet hos en basset visar en "naturens olyckshändelse", en mutation som medfört att hos en i övrigt normalt byggd hund benen blivit för korta. En mutation i motsatt riktning kan för övrigt också inträffa, en basset kan någon gång återgå till normaltypen.

Det är sålunda följdriktigt att basset funnits lika länge som hunden. I en grotta i Vence, Alpes- Maritimes, från förhistorisk tid har man påträffat ben som identifierats som kommande från bassets och man har också funnit figurer på klippväggen daterade till ca 5-6000 år f kr och som man tolkar till att föreställa "åtta bassets som ställt ett vildsvin mot vilket en bågskytt siktar".

Egyptierna kände till bassets – vilket framgår av en bild av en tik med korta ben och som påträffades i Beni Hasan (en by söder om Kairo, bekant för sina klippväggar från 2000-1800 f kr).

Bassetism var, även om den tolererades, aldrig eftersökt och framförallt inte avlad på.

Gaston Phébus gör i sin , under 1500-talet utgivna bok "Livre de la Chasse" en kort beskrivning av "basseten som släthårig eller strävårig och som man använder för kaninjakt".

Men trots detta dröjer det ända till 1700-talet innan bassets blir ansedda som en självständig ras och ända fram till 1800-talet innan jägaren förstår vilken nytta de kan ha av dessa hundar med deras korta och vridna ben.

Det är Jaques Jouliloux, som i en avhandling på 1700-talet om jakt med drivande hund, för första gången nämner "grythundar även kallade bassets".

Frankrike framträder också som rasens hemland vid den tidpunkten. Jaques Jouliloux särskiljer på två varianter:

"Det skall nämnas att vi har två sorters basset, de som vi talar om kommer från Flanderna och från Artois.

Den ena är släthårig och har vridna framben. Den andra har raka ben och tät päls, som pudeln. De som har vridna ben tar sig lättare in i gryt än de andra. De som har raka ben arbetar med större intensitet och hårdhet under jord än de andra men stannar inte så länge i grytet. De driver som hundar".

Det är vid denna tid som man kan bestämma ursprungsområde för de olika bassetraserna: Ardennerna, Normandie, Bretagne, Vendée, Saintonge, Gascogne, Vogeserna och Foret-Noire (Schwarzwald).

Med avskaffandet av adelsmännens privilegier gjorde den franska revolutionen ett brutalt slut på den aristokratiska passionen för jakt med drivande hund. Vissa hundraser återhämtade sig aldrig och när restaurationen kom och möjliggjorde ett återupptagande av nämnda jaktform hade två bassetraser utplånats (Saintengeois och Ardennais) två andra hade blivit sällsynta Fauve de Bretagne och Bleu de Gascogne medan däremot basset D'artois, Basset de Normandie och Basset Griffon Vendéen kom att bli dominerande.

BASSET ARTÉSIEN NORMAND

FCI-nummer 34

FCI-standard på franska publicerad 1992-10-22

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1991-12-12

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30

Ursprungsland/hemland: Frankrike

Användningsområde: Drivande hund.

FCI-klassifikation: Grupp 6. Sektion 1.3
med arbetsprov.

Bakgrund/ändamål

Aveln med inriktning på korthårig fransk basset, började omkring år 1870. Utifrån ett sannolikt gemensamt ursprung skapade le Couteux de Canteleu en hund av brukstyp med raka framben kallad Artois, medan Louis Lane utvecklade en mer iögonfallande typ med krokiga framben kallad Normand. Det dröjde dock ända till år 1924 innan namnet basset artésien normand antogs. Léon Verrier, som vid 77 års ålder, år 1927, övertog ledningen av rasklubben, ville förstärka det normandiska inslaget i rasen.

I standardboken för drivande hundar år 1930, där de båda bassetvarianterna artois och artésien normand upptagits, finns följande notering, som avser den senare:

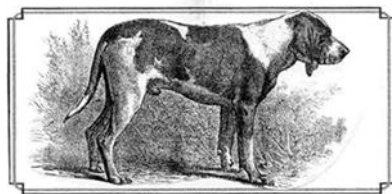
"Jaktklubbskommittén beslutar att notera att basset artésien normand bara bör vara en övergångsvariant mot en ras av typ Normand utan inslag av Artois".

Rasen jagar lika bra ensam som i flock och är skalldrivande.

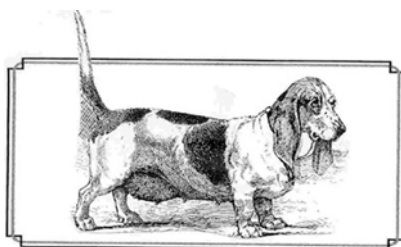
Dess korta ben gör att den kan tränga in i den tätaste vegetation dit en högbent hund inte kan komma och driva ut viltet som sökt skydd därinne. Den jagar med förkärlek kaniner men den jagar lika bra hare och rådjur. Den spårar och driver vilt med stor säkerhet, inte fort men målmedvetet och med kraftigt skall.

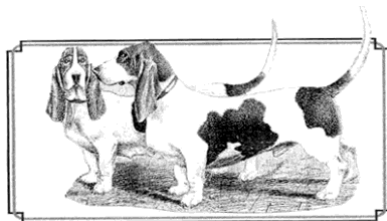
D'Artois Demi-Sang Normand

Chien de Normandie

Couteux-typ (1900)

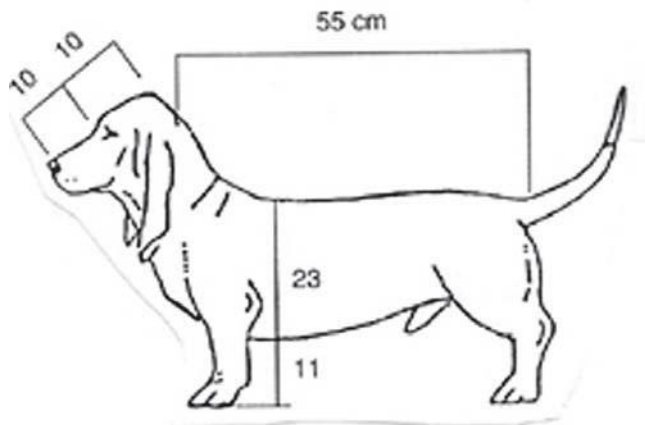

Basset D'Artois (1909)

HELHETSINTRYCK:

En i förhållande till sin höjd lång hund, som skall vara robust och samlad och vars huvud skall påminna om ädelheten hos grand chien normand.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN:

Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara ca 5:8.

Förhållandet mellan bröstorgens djup och kroppslängden skall vara c:a 2:3.

Förhållandet mellan skallens bredd och huvudets längd skall vara c:a 1:2.

Förhållandet mellan nosryggens längd och skallens längd skall vara c:a 10:10.

UPPFÖRANDE/KARAKTÄR:

Med sitt goda och välljudande skall, driver den målmedvetet viltet utan alltför hög fart.

Karaktär: glad och mycket tillgiven.

KOMMENTAR:

Det är av stor betydelse att rasen upplevs som glad och mycket tillgiven. Detta är ett av rasens allra viktigaste kännetecken. I Frankrike går den under benämningen "Frankrikes familjehund nr 1". Rasen är förskonad från dålig mentalitet. Det är av stor vikt att domaren i sin bedömning av mentaliteten hos rasen ser till att det medför prisedsättning om hunden inte är "glad och mycket tillgiven".

Hane av utmärkt typ. Utmärkt över- och underlinje. Utmärkt benstomme och lågt ansatta hasor. Notera även den svarta rundeln vid tinningen samt den "romanska näsan" ett plus vid bedömning.

Tik av utmärkt typ. Vackert huvud med korrekta detaljer såsom längd i nosparti, öronens ansättning och struktur. Fin balans i proportioner och helhet.

Utmärkt maskulint hanhunds huvud.

Stopet skall vara tydligt men inte överdrivet markerat. Nosryggen är lätt böjd vilket förhöjer det nobla uttrycket. Överläppen skall väl täcka underkäken men får varken ha för mycket överhäng eller vara för stram.

*Ett mycket vackert **tikhuvud** av utmärkt kvalitet. Välskuret huvud med framträdande nackknöl, nosparti lika långt som skallpartiet. Lågt ansatta öron som skall vara tunna, vridna och sluta i en spets. Ögonen skall vara ovala och mörka, blicken skall vara lugn och allvarlig.*

HUVUD

Huvudet skall vara torrt.

KOMMENTAR:

I standardens inledning sägs att rasen skall se ädel ut. Ädelheten är mycket viktig för att ge rasen dess kännetecken. I dag tar domarna alltför lite hänsyn till detta, i synnerhet gäller detta hanhundar. Maskulinitet har inget med grova huvuden att göra! Ganska vanligt är korta nospartier och breda skallpartier, något som skall medföra prisnedsättning. Proportionerna i huvudet skall vara 10:10 och ädelheten är viktig!

Skallparti

Skalle: Skallen skall vara välvd och måttligt stor med tydligt framträdande nackknöl.

Stop: Stopet skall vara tydligt men ej överdrivet markerat.

Ansikte

Nostryffel: Nostryffeln skall vara svart och stor samt något framskjuten. Näsborrharna skall vara väl öppna.

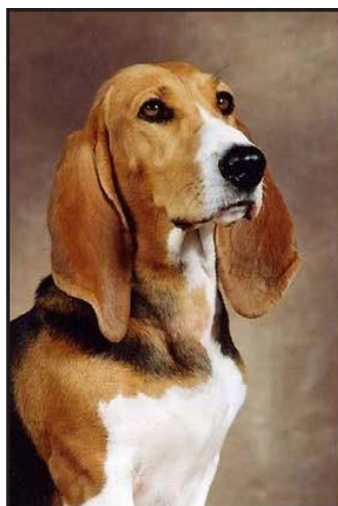
Nosparti: Nosryggen skall ha ungefär samma längd som skallen och vara lätt böjd.

Läppar: Överläppen skall väl täcka underkäken men får varken ha för mycket överhäng eller vara för strama.

Käkar/tänder: Saxbett

KOMMENTAR:

Rasen har inga större problem med bett, dock förekommer klena underkäkar, vilket bör uppmärksammas och medföra prisnedsättning. Tandförluster förekommer knappt alls. Rasen kan ibland ha för många tänder (incisiver) vilket bör noteras i kritiken. Detta bör dock inte föranleda sänkt pris.

Ett ädelt uttryck, kunde dock ha något tunnare öron samt den klassiska mörka rundeln vid tinningen.

Alltför kilformat huvud, något högt ansatta och korta öron vilket ger ett oädelt intryck.

Kinder: På kinderna skall huden bilda ett eller två veck.

Snipigt nosparti och avsaknad av ädelheten.

Alltför bred skalle med något broskiga öronmusslor och något kort nosparti.

Ögon: Ögonen skall vara ovala och stora. De skall vara mörka och harmoniera med pälsfärgen. Blicken skall vara lugn och allvarlig. Det röda inre ögonlocket får synas men inte vara framträdande.

KOMMENTAR:

Ögonen skall vara mandelformade för att uppnå det eleganta uttrycket. Runda glosformade ögon spolerar det korrekta uttrycket.

Observera dock att ljusa hundar tillåts ha ljusare ögonfärg vilken harmonierar med pälsfärgen.

Öron: Öronen skall vara ansatta så lågt som möjligt och aldrig högre än en tänkt linje mellan ögonen. De skall vara smala vid fästet och väl inrullade. De skall vara tunna, mjuka och mycket långa och skall minst nå till nostruffeln och helst sluta i en spets.

KOMMENTAR:

Hundar med högt ansatta öron har också ofta en för bred och grov skalle. Med detta följer också oftast en tjock öronmussla samt för tjocka öronläder som faller platt och lite utstående från kinden. För korta eller platta öron spolerar uttrycket och skall medföra prisedsättning.

HALS: Halsen skall vara ganska lång med måttlig mängd löst halsskinn.

KOMMENTAR:

På grund av rasens väl tilltagna längd i kroppen skall halsen vara ganska lång. Med en korrekt skuldra och en ganska lång hals uppnås den eftersträfvansvärda eleganta helheten. I rörelse för sig rasen med stolt resning. Vad gäller hakpåsen finns den som en naturlig följd av de lite lågt ansatta öronen. Hakpåsar får dock aldrig bli påtagliga eller framträdande.

KROPP

Rygg:

Ryggen skall vara bred och välutvecklad.

Ländparti:

Länden skall vara svagt välvd.

Kors:

Korset skall ha en svag välvning.

Bröstkorg:

Bröstkorgen skall vara oval och långsträckt. Revbenen skall vara långa och nå långt bakåt. Bröstbenet skall vara långt och med väl utvecklat förbröst. Flankerna skall vara väl utfyllda och bröstlinjen skall tydligt nå nedanför armbågarna.

KOMMENTAR:

Uppfödarna har sedan föregående exteriördomarkonferens förbättrat rasens problem med bröstkorgar, inte bara revbensens välvning och bröstkorgens form utan även bröstbenets längd samt "fritt" hängande revben. Det finns dock fortfarande individer med deformerade och inkorrekta bröstkorgar. Därför är det av stor vikt att domarna verkligen "känner igenom" hela bröstkorgen och bröstbenet, inte bara revbensbågarna. Förbröstitet skall vara mycket välmarkerat och djupet på bröstkorgen skall tydligt nå nedanför armbågarna. Juniorer kan se lite "luftiga och grunda" ut innan de är färdigutvecklade. Buklinjen skall endast vara mjukt/ måttligt uppdragen och flankerna/ ljumskpartiet väl utfyllt.

SVANS

Svansen skall vara tämligen lång, kraftig vid fästet och jämnt avsmalnande mot spetsen. När hunden står stilla skall svansspetsen kunna nå marken. Svansen skall bäras sabelformad och får aldrig vara böjd över ryggen. Svansen får inte heller ha längre, borstigt hår mot svansspetsen. Det är absolut förbjudet att trimma svansen.

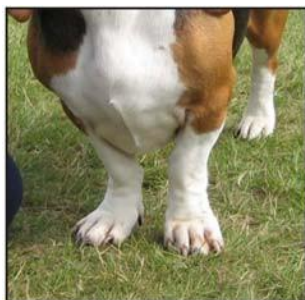
KOMMENTAR:

Svansföringen påverkar helhetsintrycket i allra högsta grad. Den önskvärda korrekt uppåt burna mjukt sabelformade svansen är det man helst vill se. Avvikelse som lågt buren svans, inte korrekt sabelform eller s.k. "glad svans"/ alltför böjd över ryggen förekommer och skall påverka prissättningen i förhållande till graden av avvikelsen.

EXTREMITETER

Framställ

Helhet: Frambenen skall vara korta och kraftiga. De kan vara något böjda eller näst intill raka. Denna tendens skall vara fullt synlig. Ett fåtal hudveck, utan överdrifter, på handlovarna, skall betraktas som en förtjänst.

Utmärkt benställning, men ge dock akt på den alltför korta överarmen. Rasen har ibland för korta överarmar, som påverka steget!

Alltför utåtvridna framfötter – inte godtagbart.

KOMMENTAR:

Frambenens form är av stor betydelse för rasen. Krokigheten får INTE vara av sådan art att frambenen snuddar vid varandra i rörelse. Krokigheten skall påverka och sänka hundens fart vid drev. Asymmetriska fronter skall medföra prissnedsättning, liksom alltför raka framben. Att kombinera krokiga framben med framåtriktade tassar är svårt. Det är viktigt att tassarna är väl slutna. Det förekommer lösa/spretiga och platta tassar samt veka mellanhänder vilket inte borgar för god funktion på en arbetande ras. Tassar där den ena pekar rakt fram och den andra pekar något eller mycket utåt skall också uppmärksammas. Det är viktigt att hunden står på hela tassarna.

Notera att tydlig överkotning i handloven i de flesta fall ses som en abnormitet och är därmed ett diskvalificerande fel.

Skulderblad: Skulderbladen skall vara muskulösa och snedställda.

Armbåge: Armbågarna skall vara åtliggande.

Framtassar: Tassarna skall vara ovala och något långsträckta. Tårna skall vara väl slutna och riktade rakt framåt så att hela tassens stöder mot marken.

Ett exempel på fronter som man kan möta i ringen.

Bakställ

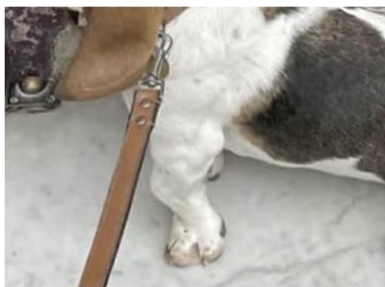
Helhet: Bakbenen skall vara så ställda att de bildar en vertikal linje från sittbensknölen - mot mitten av underbenet - hasen och mellanfoten ner till tassens.

Lår: Låren skall vara muskulösa och kraftiga.

Has/hasled: Hasorna skall vara kraftiga, korta och så vinklade att baktassarna är något underställda i stående. Ett litet hudveck på hälbensutskotten skall inte betraktas som ett fel.

Mellanfot: Mellanfötterna skall vara korta och starka.

Baktassar: Baktassarna skall vara ovala och något långsträckta. Tårna skall vara väl slutna och riktade rakt framåt så att hela tassens stöder mot marken.

Exempel på överkotning.

Korrekt bakställ.

*Tik med alltför högt ansatta öron,
önskvärt vore också bättre förbröst
och vinklar.*

*Platta öron som inte vrider sig inåt.
Mycket vid i fronten på grund av
lösa och korta överarmar.*

RÖRELSE

Rörelserna skall vara lugna, jämna och tämligen lediga.

HUD

Huden skall vara smidig och tunn.

PÄLS

Pälsstruktur: Pälsen skall vara kort, åtliggande och slät utan att vara för tunn.

Färg. Pälsen skall vara rödgul och vit med svart mantel (trefärgad) eller rödgul och vit (tvåfärgad). Hos den första varianten skall huvudet vara väl täckt av rödgul, gulröd färg och ha en mörkare rundel vid vardera tinningen. Manteln skall vara svart, grävlingfärgad eller harfärgad.

KOMMENTAR:

På en del trefärgade "bleknar" manteln och den blir mindre framträdande vilket inte är fel.

Den mörkare rundeln vid vardera tinningen är något som ibland saknas. Enligt standarden skall den finnas och kan därmed kommenteras i kritiken. Detta skall dock inte föranleda till nedsatt pris.

STORLEK/VIKT:

Mankhöjd: Hanhund och tik: 30–36 cm

För i övrigt utmärkta individer är ± 1 cm tillåtet.

Vikt. 15-20 kg.

KOMMENTAR:

Basset artésien normand används i första hand som rådjursdrivande hund i Norden. Det är alltså av stor betydelse hur drevsättet är. Vid samtal med franska uppfödare visar sig det att tankegången är identisk i Frankrike. Där används hunden i första hand för kaninjakt och drevfarten har stor betydelse. Bland svenska uppfödare finns en stor medvetenhet angående mankhöjden. Tyvärr ger standarden i dag samma mankhöjdsnorm för såväl hane och tik, något som ibland kan göra aveln svårare. I texten angående mankhöjd står att ± 1 cm accepteras för hundar av i övrigt excellent typ. Tyvärr har denna cm tolererats även för hundar som är av god typ. Många domare tar inte hänsyn till att hunden skall vara av utmärkt typ för att få 37 cm godkänd som mankhöjd. Under rubriken diskvalificerande fel förekommer meningen fel mankhöjd, vilket skall leda till 0 pris. Rasklubben är mycket mån om att detta följs.

Att en låg hund har klen benstomme skall medföra prisnedsättning. Artésienen är en "stor" hund med korta ben, vikten 15-20 kg bekräftar detta, men det förstärks också av texten "för tunn benstomme" under rubriken diskvalificerande fel.

*Här följer några bilder som visar
genomsnittet av rasen.*

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Ängslighet.
- Flat skalle.
- Bred panna.
- Pannans mittfåra alltför markerad.
- Öron som är platta, runda, tjocka, för högt eller brett ansatta.
- Ögon som är ljusa eller runda, utstående eller visar för mycket av bindevinnan.
- Kort hals.
- Mjuk rygg eller svankrygg.
- Svans som är för lång, sned eller grov.
- Bröstben som är för kort; utvecklade bröstbensutskott.
- Bröstkorg som är platt eller deformerad.
- Skulderblad som är raka eller korta eller har otillräcklig muskulatur.
- Handlovar som vidrör varandra eller är överdrivet utvecklade.
- Mellanhänder som är fransyska eller överdrivet utåtvridna.
- Armbågar som inte är åtliggande.
- Platta tassar.
- Spretiga tår.
- Tunna lår.
- Hasor som är trångt eller alltför brett ställda.
- Päls som är mjuk, utpräglad lång eller fransig.
- Sotfärgat huvud.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Otypiska hundar.
- Mankhöjd som avviker från den angivna.
- Överbett.
- Mycket ljusa ögon.
- För kort bröstben eller utvecklade bröstbensutskott.
- Starkt deformerad bröstkorg.
- Helt raka framben.
- För tunn benstomme.
- För sotfärgat huvud.
- Alltför talrika svarta prickar (ticks), vilket ger den vita färgen i pälsen en blåaktig ton.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

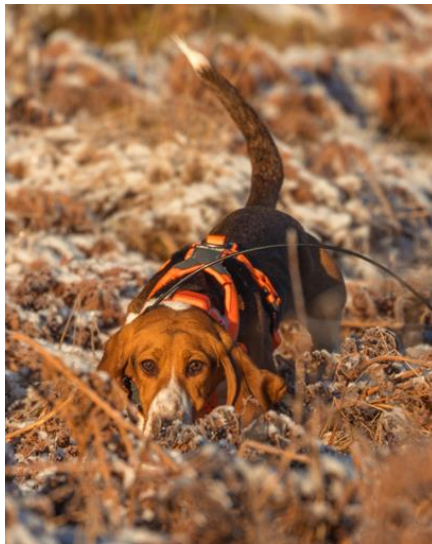
Från etablerad packhund i Frankrike...

till uppskattad ensamdrivare i Sverige, vädret spelar ingen roll.

Basset artésien normand är en passionerad jakthund.

Denna publikation är tänkt som hjälpmedel för redan auktoriserade domare som dömer bassetraserna på utställning. Häftet är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare på rasen.

Anteckningar